

Meleyê Senani'nin müritleri, şeyhlerini şikâyet etmek için ünlü Kürt şairi Melayê Cizîrî'nin yanına geliyorlar. Çünkü şeyhleri âşık olduğu Ermeni kıızıyla evlenebilmek için, kızın babası olan papazın evinde yedi yıl yaşamayı kabul etmiş. Müritlerini de kendi başlarına bırakarak arkasına bile bakmadan çekip gitmiş.

Mele Senani'nin müritleri, Melayê Cizîrî'nin kendilerinden yana çıkacaklarını beklerken söylediği sözlerle irkiliyorlar.

Ne aferin ji we re

Hûn nebûn bi şêxê xwe re

(Size asla helal olsun demiyorum

Şeyhinizi yalnız bıraktınız diye sizi kınıyorum!)

Melayê Cizîrî; 17. yüzyılın o büyük Kürt şairi, tam da bir şaire yaraşır güzellikte aşkı böyle güzel kutsuyor.

Büyük düşünür Karl Marx da bir Alman kızına âşık! Kızın babası bir Yahudi dönmesine verilecek kızım yok, diyor.

Marx, devrimci kararlılığı ve inadiyla yedi yıl sonra muradına eriyor ve Jenny'le evleniyor.

Bir Ezidi, Silvan'ın ünlü seydası Müftü'nün yanına geliyor ve seydaya diyor ki: Seyda, ben müslüman olmak istiyorum. Sizin bana önayak olabileceğinizi söylediler.

Seyda, peki dininden ne olumsuzluklar gördün, müslümanlıkta ne olumluluklar var diye değerlendiriyorsun? Bana söyler misin?

Adam; ufak tefek, çelimsiz biriymiş. Yanıt vermeye hazırlanırken Seyda ona, müslümanlığın kontenjanı doludur. Yeni birini almaya yerimiz yoktur diyor. Seyda'nın çevresindeki cemaati şaşkın, ama Seyda'ya da saygılarından bir şey diyemiyorlar.

O gariban adam; boynunu büküyor, gitmeye yelteniyor. Seyda ardından sesleniyor: Hele bir gel, bak aklıma geldi. Bir kişilik kontenjan boşalmıştır. Adam sevinçle Seyda'ya doğru geliyor. Seyda sonra diyor ki; hayır hayır sen o dinden çıkan Evdilayê Timoqî'nin yerini dolduramazsın. Çünkü o adam, boylu boslu ve babayiğit biriydi. Sen böyle ufak tefek ve çelimsiz biri olarak onun yerine geçemezsin. Adamın sevinci yüzünde donuyor ve adam çekip gidiyor.

Aradan belli bir zaman geçtikten sonra ünlü Silvan Seyda'sı Müftü'nün kapısı bir şafak vakti ağır taşlarla dövülüyor. Müftü, telaşla ve şaşkınlıkla iniyor, kapıyı öfkeyle açıyor. Bir de bakıyor ki arkadaşı ünlü İslam Alimi Mela Evdilayê Timoqî! Ve Müftü'ye diyor ki: "Ben Hacdan yeni geldim, orada küçük şeytanı taşlamıştık. Burada da büyük Şeytanı taşlama görevimi yerine getireyim dedim."

Böyle bir yaşama sevincinden, mizahtan, buram buram insan sevgisinden sonra şimdi tüylü yaratıkların din adına "Allahu ekber" deyip camilerde kendilerini patlattıkları döneme düştük! Allah sonumuzu hayreylesin!